

کتابخانه پس از L’ORÉAL

L’ORÉAL THROUGH GILLETTE · 11

از تجربهٔ L’Oréal فهمیدم که درون یک قالب Gillette زندگی کرده‌ام، و این با بازار واقعی یکی نبود — و اگر روزی خودم را بیرون از فضای شرکت می‌یافتم، برای رویارویی با جهان کاملاً ناآماده بودم.

پدرم زنگ زد و مرا به ناهار دعوت کرد — نه در خانه، بیرون همدیگر را می‌دیدیم، انگار فقط کار باشد، در حالی که در واقع بهترین اوقاتمان را با هم می‌گذراندیم، پدر و پسری که دوباره همدیگر را پیدا می‌کردند. دلم برایش تنگ است.

کنجکاو بود بداند پس از این تجربهٔ حرفه‌ای چه حالی دارم — جزئیات و ریزه‌کاری‌ها را نمی‌خواست، همیشه مردی کم‌حرف بود، هرگز نمی‌پرسید، فقط گوش می‌داد و لبخند می‌زد.

به او گفته بودم می‌خواهم درس بخوانم — نه از راه مدرسه یا دانشگاه، بلکه با رفتن به کتابخانه و، روز به روز، کاویدن آنچه کتاب‌ها برای گفتن داشتند.

خوشحال شد و گفت: فرهنگ فقط از تجربه نمی‌آید — یادت باشد که تاریخ همیشه تکرار می‌شود، همان چرخه‌ها بارها و بارها، فقط باید یک بار بخوانی‌اش و بفهمی چطور کار می‌کند.

کلمات کم، بی نمایش — این بخشی از کسی است که امروز هم هستم. طعنه را از مادرم دارم، خصلتی که در واقع از پدربزرگ مادری‌ام به ارث رسیده.

اما همیشه باید زبانم را به اندازهٔ هر کسی که با او حرف می‌زدم می‌دوختم، چون یک کلمهٔ پیچیده اغلب اصلاً نشانهٔ فرهنگ نیست — فقط تو را شبیه نادانی احمق می‌کند که هیچ نمی‌داند دارد چه مزخرفی می‌گوید.

به فکرم رسید به میلان بروم و در یک دورهٔ مدیریت Kaiser ثبت‌نام کنم، اما 3,760,000 لیر می‌خواستند، و پس از خواندن برنامهٔ درسی قانع نشدم که

ارزش این سرمایه‌گذاری را دارد.

دنبال این بودم که خودم را با دانش دیگران محک بزنم، و کاری را که باید می‌کردم پیدا کردم: یک دورهٔ چیدمان کالا، که در آن می‌توانستم آنچه را در عمل انجام می‌دادم، با تکیه بر نظریه، پالایش کنم و بهتر کنم.

650,000 لیر برای بیست ساعت کلاس در هفته پرداختم — اما در قسمت بعد برایتان می‌گویم چطور از آب درآمد.

فقط یک فکر: آن زمان از پیش حس می‌کردم چیزی در من کار نمی‌کند، یا شاید خیلی هم خوب کار می‌کرد، اما نمی‌توانستم بگویم چیست. نوشتن بود، بعدها، که همه‌چیز را روشن کرد.

کسی بودم که هیچ‌کس انتظار نداشت وجود داشته باشد — و با این حال، کسی بودم.

Ferdinando